თბილისის მუშათა და ჯარის კაცთა დეპუტატების საბჭო.

ეროვნული ბიბლიოთეკა

„პროლეტარებო ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!“

პირველი მაისი

ამ სამოცდაათი წლის წინეთ გაისმა ხმა — „პროლეტარებო ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!“

ამ ხმამ გრიგალისებივრ მოიარა მთელი მსოფლიო და სოციალიზმის წითელი დროშის გარშემო შემოიკრიბა მილიონობით მუშები. დღიდან ინტერნაციონალის დაარსებისა მუშათა კლასს ყველა რევოლიუციებში პირველი ადგილი უჭირავს. იმ ბრძოლაში, რომელსაც მუშათა კლასი აწარმოებს ბურჟუაზიული წყობილების წინაამდღეგ, მარქსის სხარტიული გამოთქმით „მუშათა კლასი ჰკარგავს ბორკილებს და იპყრობს მთელს ქვეყნიერებას.“

სოციალიზმმა არ იცის დღესასწაულები, მაგრამ წელიწადში ერთხელ აჩერებს ცხოვრებას და თავის ძალებს ანგარიშობს.

ეს დღე პირველი მაისია.

1889 წელს, ბასტილიის ილების ასის წლის თავზე ე. ი. საფრანგეთის აბსოლიუტიზმის დაცემის ასის წლის თავზე პარიზში მოწვეული იყო საერთოშორისო სოციალისტური კონგრესი კონგრესზე გადაწყდა დაეწესებიათ პირველი მაისი საერთაშორისო პროლეტარულ დღესასწაულათ.

ამ დღესასწაულის მიზანია ყველა ქვეყნის მუშათა სოლიდარობის განმტკიცება, თავისი ძალების გამონაგარიშება და იმ მოთხოვნების წამოყენება, რომელთა დაუკმაყოფილებლათ მუშათა კლასი შეუძლებელათ სცნობს მომავალი თავის განვითარებას.

ეს მოთხოვნაა — რვა საათის სამუშაო დღე და მილიტარიზმის მოსპობა.

წელს პირველი მაისის დღესასწაულის გადახდა საშინელი სისხლის მღვრელ საერთაშორისო და შინაური სამოქალაქო ომის ატმოსფერაში გვიხდება; ამ გვარი ომები ჯერ ქვეყნიერებას არც კი ახსოვს.

ვდღესასწაულობდით რა წარსულ წელს ჩვენი თავისუფლების განთიადს, ჩვენ გვჯეროდა, რომ საერთაშორისო პროლეტარიატი მხარს დაუჭერდა ჩვენს მომავალს ბრძოლას, რაიც ჩვენ ყველა ქვეყნის იმპერიალისტებს გამოუცხადეთ და იმედით გახარუბულნი ახლო გაჩარჯვებაში ჩვენი იდეალიბისა, ჩვენ ძალების მობილიზაციას ვახდენდი .

იმ დღეს ჩვენი გული არ ყოფილა სევდით მოცული და გამარჯვებულის სიხარულით იყო გამსჭვალული ჩვენი იმ დღინდელი სიტყვები.

ევროპის პროლეტარიატი, რომელსაც ჩვენ ისე ვუყურებდით როგორც მასწავლებელს, აღმოჩნდა ბურჟუაზიულ-იმპერიალისტურ იდეოლოგიით მოშხამული და ჩვენმა მოწოდებამ მასში ვერ ჰპოვა გამოძახილი.

ჩვენი მტრები ხარობენ. ჩვენ შესაფერისათ ვერ დავაფასეთ ჩვენი ძალები. ამ ნიადაგზე შეფერხებამ ჩვენ ჩამოგვაშორა ობიექტივლობას, დამნაშავებს ჩვენს წრეებში დავუწყეთ ძებნა და ამით შევასუსტეთ საკუთარი ძალა და დავარღვიეთ რევოლიუციონური მთლიანობა.

მაგრამ მტრის დღესასწაული ნაადრევია. ძველმა წყობილებამ მოჭამა თავისი დრო და ის ხალხი, რომელმაც მოიპოვა თავისუფლება, შეითვისებს მის სარგებლობას და შესძლებს მის დაცვა-შენახვას.

ამ ნაირ ჩვენს რწმენას ვერ შეარყევს ვერავითარი დროებითი დამარცხება, ვინაიდან ჩვენ ვიცით, რომ მთავარი მიზეზი ჩვენი დამარცხებისა — ეს არის ძველი წყობილების წყეული მემკვიდრეობა — ქვეყნის ეკონომიური ჩამორჩენა, ხალხის

უმეცრება, მისი იძულებული საზოგადოებრივი ცხოვრებისაგან ჩამოშორება და ის უსაზღვრო დაღლილობა წაგებული ომისა, რამაც სრულ არევ დარევამდე მიგვიყვანა

ეროვნული ბიბლიოთეკა

მაგრამ ის ხალხი, რომელიც ინახავდა ამოდენა შემოქმედებითი და უმუშევებელ ძალას, რა თქმა უნდა, დროებითი წაფორხილებით ან დამარცხებით არ დაიღუპება და კიდევ უფრო გამაგრდება, ბრძოლით გამოსჭედს თავის ფოლადის კუნთებს და ხალხის ნების ყოფას.

და უკეთუ რუსეთის მუშათა კლასმა პირველმა დასძახა პროლეტარიატის საერთაშორისო სოლიდარობას ყიჟინა, მაშინ ის თავის დარღვეულ წრეებს შეჰკრავს და დაივიწყებს რა იმ უთანხმოებას, რომელიც მას ამ ჟამად გულს უღრღნის, შექმნის ერთ მთლიან რევოლიუციონურ ფრონტს მოპოვებული თავისუფლების დასამკვიდრებლათ.

ჩვენი მოწოდება ყოველგან ჰპოვებს გამოძახილს და შორს არ არის ის დრო როცა ევროპის პროლეტარიატი გაიგებს, რომ კაპიტალიზმის უღლის მოშორება მას შეუძლია არა იმპერიალიზმის გაძლიერებით, არამედ მხოლოდ კაპიტალიზმთან შეუპოვარი ბრძოლით ყველა ქვეყნის მუშებთან ერთად.

ეს არის პირველი მაისის სადღესასწაულო ჩვენი ლოზუნგი!

და პირველ მაისს, ჩვენ მოვუწოდებთ ყველა მუშებს გაერთიანდნენ ჩვენი რევოლიუციონური წითელი დროშის გარშემო, იმ დროშის გარშემო, რომელიც შეღებულია თავისუფლებისათვის მებრძოლთა სისხლით, იმ დროშის გარშემო, რომელსაც აწერია ყველა ქვეყნის მუშათა ძმობა, რომელი დროშაც ჩვენი დღესასწაულის და გამარჯვების ნიშანია.

ჩვენ კარგათ ვიცით, რომ ამ დღეს ყველა ქვეყნის მუშები დასძახებენ:

„პროლეტარებო ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!“

თფ. მუშ. და ჯ. კ. დეპ. საბჭოს აღმასრულ. კომიტ.